

VĚST PODLE VLČÍHO PRINCIPU

Nemusíš být vždycky šéf

*„V životě nejvíc potřebujeme člověka,
který nás přivede k tomu,
abychom dělali to, čeho jsme schopni.“*

RALPH WALDO EMERSON

Je časně ráno. Dvanáct vlků táhne údolím. V čele běží alfa vlci. Za nimi následuje zbytek smečky, úplně na konci se staženým ocasem omega vlk. Drží si odstup a neodvažuje se proniknout dál dopředu, protože jinak by ho alfa vlci pokousali a odkázali do patřičného, nižšího postavení.

Co je na tomto obraze špatně? Všechno! Vymyslela jsem si ho. Místo toho jsem onoho rána v Lamarském údolí v Yellowstonu uviděla následující scénu:

Dvanáct vlků táhne údolím. Úplně vepředu statní jednoletí a dvouletí samci. Brodí se hlubokým sněhem a vytvářejí cestičku, která vůdčímu páru šetří cennou energii. Dál za nimi se šourá několik mladých vlčic, jako by byly na nákupech. Na konci s mírným odstupem skotačí mláďata, která jsou zaměstnána tím, že očichávají nějaké zajímavé místo nebo občas pozlobí pár krkavců. Najednou se všichni jako na povel zastaví a zahledí se